

Sygn. akt I UK 61/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z odwołania J. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.
o ustalenie obowiązku ubezpieczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 kwietnia 2016 r.,
w związku ze skargą kasacyjną ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2015 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację J. C. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 2 lutego 2015 r., V U [...], w sprawie z odwołania J. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. o ustalenie obowiązku ubezpieczenia z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Od wyroku Sądu Apelacyjnego odwołująca się wniosła skargę kasacyjną. Pozwany organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na skargę. Skarga wraz z aktami sprawy wpłynęła do Sądu Najwyższego w dniu 19 lutego 2016 r.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2016 r. pełnomocnik odwołującej się cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenia postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji Sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie, także przez samą stronę, co nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Strona cofająca skargę zwraca drugiej stronie na jej żądanie koszty procesu (art. 203 § 2 zdanie drugie w związku z art. 391 § 2 zdanie pierwsze i art. 398²¹ k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na skargę kasacyjną, a zatem nie poniósł w związku z tym żadnych kosztów postępowania kasacyjnego.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c.